

4. Fjärde grunden: Sökanden gör gällande att det har skett ett åsidosättande av artikel 266 FEUF.

- Kommissionen åsidosatte artikel 266 FEUF genom att inte agera i enlighet med domen från 2010. Kommissionens skrivelse visar att kommissionens slutliga beslut är att inte anta ett nytt formellt beslut som specificerar den exakta summa som sökanden måste betala, trots dess skyldighet att göra det efter domen från 2010. Skrivelsen är därmed ett definitivt och slutligt ställningstagande som visar att kommissionen inte avser att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 266 FEUF.

5. Femte grunden: Sökanden gör gällande att det har skett ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

- Kommissionen åsidosatte proportionalitetsprincipen då den beslutade att sökanden skulle betala dröjsmålsränta för en bot, vars summa aldrig har varit tydlig och vilken har ogiltigförklarats i sin helhet, utan att kommissionen har fattat ett nytt slutligt beslut avseende det bötesbelopp som sökanden ska betala. Syftet med bestämmelserna som ger kommissionen rätt att kräva dröjsmålsränta i andra fall uppnås inte i förevarande fall. Alternativt är det i vart fall oproportionerligt att påföra en räntenivå av bestraffande karaktär, eftersom sökanden har varit förhindrad att undvika den kostnaden på grund av kommissionens eget uppförande.

6. Sjätte grunden: Sökanden gör gällande att kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning då den vägrade att frisläppa sökandens bankgaranti efter domen från 2010.

- I domen från 2010 ogiltigförklarande tribunalen beslutet från 2005, vari sökanden ålades att betala böter. Detta gör att kommissionen inte kan göra några legala anspråk gentemot sökanden innan det har fattats ett nytt beslut. Genom att vägra att frisläppa sökandens bankgaranti efter domen från 2010 agerade kommissionen i strid med domen. Denna felaktiga rättstillämpning orsakade direkt sökanden ytterligare kostnader för att fortsätta att tillhandahålla bankgarantin. Alternativt borde kommissionen åtminstone, omedelbart efter domen, ha satt ner beloppet för bankgarantin till det maximala beloppet som tribunalen fastställt.

Talan väckt den 22 september 2014 – Italien mot kommissionen

(Mål T-673/14)

(2014/C 409/73)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: A. De Stefano, avvocato dello Stato, samt G. Palmieri)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den italienska regeringen har vid Europeiska unionens tribunal angripit Europeiska kommissionens förslag C(2014) 4537 final av den 9 juli 2014, som delgavs den 10 juli 2014, om bolaget SEA S.p.A:s bildande av bolaget Airport Handling S.p.A.

Genom detta beslut inledde kommissionen en formell undersökning rörande Republiken Italien och fann där preliminärt

- att SEA S.p.A:s bilande av bolaget Airport Handling S.p.A. och apporten av ett kapital på 25 miljoner euro utgör ett statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden, och

- att bolaget Airport Handling S.p.A. kan betraktas som efterföljare till bolaget SEA Handling S.p.A. och därmed fortsätter att dra nytta av stödet till det bolaget, som var föremål för beslut C(2012) 9448 final av den 19 december 2012, med följden att Airport Handling S.p.A. har övertagit SEA Handling S.p.A:s skyldighet att återbetala stödet.

Till stöd för sin talan anför sökanden sju grunder.

1. Den första grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av principen om lojalt samarbete och av artiklarna 10 och 13 i förordning (EG) nr 659/1999.

- Det angripna beslutet antogs utan beaktande av att den bevisning och de argument som de italienska myndigheterna lade fram före undersökningsfasen, i strid med den i domstolens praxis upprepade gånger bekräftade principen att kommissionen och medlemsstaterna är skyldiga att samarbeta lojalt för att övervinna eventuella svårigheter som uppkommer vid genomförandet av ett beslut om återkrav av ett statligt stöd.

2. Den andra grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av principen om administrationens omsorg och opartiskhet

- Kommissionen har inte med den omsorg som krävs bedömt de upplysningar som de italienska myndigheterna lämnade före undersökningsfasen och har därmed kommit att grunda sitt beslut på en oriktig uppfattning av de faktiska omständigheterna.

3. Den tredje grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av principen om försiktighet och proportionalitet i administrationens handlande

- Det överklagade beslutet strider mot försiktighets- och proportionalitetsprinciperna, vilka fordrade att utgången åtminstone i första instans av talan mot beslut C(2012) 9448 final av den 19 december 2012 inväntades. Därmed ingrep beslutet i förtid i inledningsfasen av en företagstransaktion.

4. Den fjärde grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av artiklarna 108, 120, 145 och 146 FEUF

- Det angripna beslutet har, på grundval av en förmodad missuppfattning av de faktiska omständigheterna, till verkan att hindra SEA S.p.A. från att vara verksam på marknaden för marktjänster på Milanos flygplatser och att som driftansvarig för dessa flygplatser säkerställa kontinuiteten i tjänsterna.

5. Den femte grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 108 FEUF, avseende slutsatsen att det råder kontinuitet mellan bolaget SEA handlings och bolaget Airport Handlings verksamheter.

- Det angripna beslutet innehåller den felaktiga slutsatsen att det råder kontinuitet mellan SEA Handling S.p.A. och Airport Handling S.p.A.

6. Den sjätte grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 108 FEUF, såtillvida att staten åläggs ansvar för det påstådda stödet

- I det angripna beslutet tillskrivs myndigheterna felaktigt SEA S.p.A:s beslut att bilda bolaget Airport Handling S.p.A. och tillskjuta detta bolag ett startkapital.

7. Den sjunde grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 108 FEUF vad gäller påstådd avsaknad av ekonomiska skäl

- I det angripna beslutet anses felaktigt att SEA S.p.A:s beslut att bilda bolaget Airport handling S.p.A. inte motsvarar uppträdandet hos försiktig ekonomisk aktör som agerar i en marknadsekonomi.